

Ивангу.

Ти бѣгаешъ? (утива подиря ѝ) Тудорке! (спира се до вратата и се услушва) Побѣгна!... и сѣ така прави... (връшта се и се замислюва) Царска корона! Колко би приличала царската корона на Тудорка! И каква е тя хубавица!... съкашъ че е родена за да бѣде царица. Зашто Тудорка не е на царкининото мѣсто? Царкинята... да, тя ме обича, — това го знамъ азъ хубаво. (мисли). Царски зетъ! каква мисълъ! Не ште ли бѣде по-лесно на царски зетъ да се качи на престолътъ, отъ колкото на единъ велможа? (мисли) Ами Тудорка? Колко ѝ обичамъ!... (мисли пакъ) Ште се прѣсне главата ми! (улавя се съ двѣ ржѣ за челото и така си утива).

ЕВЛЕНИЕ 9.

ДРАГНИ И МИХУ.

Драгни и Миху (влизатъ единъ подиръ други).

Драгни (сърдито).

Ти само знаешъ да се перишъ, а отъ нищо не отбирашъ...

Миху.

Че азъ ли ти сѣмъ кривъ, бе Драгна? Зашто ми се сърдишъ?

Драгни (сѣ сърдито).

Я се погледни: имашъ и дълъкъ мечъ. Нимъ азъ сѣмъ по-доленъ отъ тебе? Ама, тѣй е то...

Миху.

Тѣй ами... Друго е да си при войводата, а друго е...

Драгни.

Тѣй съкашъ ти! При войводата само си облеченъ хубаво и дълъкъ мечъ носишъ, а друго — нищо не отбирашъ...

Миху.

Зашто си сърдитъ — не знамъ...